

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil bare spørge integrationsministeren: Kan ministeren ikke godt forstå, at det kan være svært for mange borgere her i landet at forstå, at nu har den danske stat og allierede parter gjort, hvad vi kunne for at bekæmpe den terrorisme og den ufred, der har været i Afghanistan igennem lang tid. Vi har ydet nødhjælp, vi er med til at genopbygge landet på forskellig vis, og så kan vi ikke tilbagesende de afghanske flygtninge, der har været i Danmark, som netop er flygtet fra det styre, som nu er væk, Talebanstyret.

Der er et eller andet dér, som er utrolig svært at forklare borgere her i landet, nemlig at der ikke er en sammenhæng mellem, at når det Talebanstyre forsvinder, som folk er flygtet fra, så kan folk også vende tilbage og være med til at genopbygge deres eget land.

Er ministeren ikke enig i, at det også er meget uheldigt, at der sker en forskelsbehandling af de flygtninge, som lever i millionvis i området, men nu er på vej til at vende tilbage, mens de flygtninge, der er kommet til Danmark, ikke vil vende tilbage. Der er noget her, der ikke rigtig hænger sammen, og jeg vil godt bede ministeren svare på, om ikke det er noget, vi skal gøre noget ved.

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil gerne anerkende ministerens bestræbelser på at få nogle fælles EU-initiativer gennemført for at få hjemsendt afviste afghanske asylansøgere, for det er jo fuldstændig rigtigt, som ministeren har sagt, at afviste asylansøgere, som har fået en endelig afgørelse af deres sag, har ikke lovligt ophold i landene, og derfor skal de naturligvis hjem.

Kl. 14.50

Men jeg tror, det ville være gavnligt for den offentlige forståelse, som hr. Peter Skaarup åbenbart har så svært ved at forklare, hvis ministeren måske brugte lidt af sin taletid på at forklare, hvorfor det er at foretrække, at de rejser frivilligt hjem, frem for at man tvangsmæssigt skal udsende dem med bevogtning og øget mandskab, som skal følge med hele vejen, med hvad deraf følger, altså kort sagt en beskrivelse af, hvad der er det letteste: at folk rejser frivilligt hjem, kontra at de bliver tvunget hjem.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Hvis jeg var hr. Søren Krarup og hr. Peter Skaarup, ville jeg sige nøjagtig det samme, som de siger her i dag. Jeg ville læne mig tilbage og sige:

Nu håber jeg sandelig, at den regering får sendt nogle af de afviste hjem, for det har vi aftalt skal ske uden unødigt ophold, og der er ikke kommet ret mange hjem endnu. Derfor forstår jeg fuldt ud, at jeg skal stå til regnskab for, at der indtil nu ikke er sket tilstrækkelig meget. Det synes jeg er helt i orden.

Men jeg må komme med ikke en forklaring, men et element, som man lige skal tage med i betragtning: Udlændingestyrelsen har faktisk rejst sager om hjemsendelse over for nogle afghanske flygtninge, som havde fået asyl. Sagerne blev rejst ud fra den betragtning, at når der bliver fred i hjemlandet, skal jo også flygtninge, som har fået asyl, sendes hjem, men det blev stoppet helt og aldeles i Flygtningenævnet, og det ligger jo uden for regeringens rækkevidde. Det skal det også. Det er uafhængigt, det bygger på en vurdering af, om folk kan komme hjem nogenlunde risikofrit. Det skal lige med i billedet.

Derfor er det vigtigt, hvad fru Anne-Marie Meldgaard siger, at få disse vurderinger af, om der i hvert fald i dele af Afghanistan er sikre forhold, så man kan vende tilbage, også fordi fru Elisabeth Arnold har fuldstændig ret i, at det i enhver henseende er bedst at få folk til at rejse frivilligt. Det er langt det billigste, men det er også med hensyn til deres repatriering og i det hele taget den følelse, de kommer hjem med, langt det bedste, at det sker frivilligt.

Men hvis man skal få det til at ske frivilligt, så er man nødt til at reservere sig brugen af tvang. Sådan er det desværre, og det hænger sammen med det, hr. Peter Skaarup nævner, at der er mange flygtninge, der gerne vender tilbage til Afghanistan, men det kniber gevaldigt med dem, der er i Danmark, og det er jo nok, fordi det måske er lidt bedre at være flygtning i Danmark end så mange andre steder.

Sådan lever vi i en broget verden. Det er ikke så let, men jeg forstår alle de spørgsmål, jeg har fået, og jeg er sådan set enig med samtlige spørgerne.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Ja tak. Da der ikke er flere spørgsmål, hovedspørgeren har ikke markeret, så kan der ikke spørges. Spørgsmålet er slut, og næste spørgsmål er til integrationsministeren af hr. Søren Krarup, det drejer sig om spørgsmål nr. 2093.